

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00350/2011-01

Дана: 15.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **З.К. из новог Пазара**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 15.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **З.К. из новог Пазара** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00284/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

З.К. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Окружном суду у Новом Пазару, подноси пријаву за избор у Виши суд у Новом Пазару.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је у 2006.години имала испуњеност оријентационе норме од 128,4%, у 2007.години 139% и у 2008.години 173,1%, да није имала застарелих кривичних предмет, да је у посматраном периоду имала само 14 укинутих одлука што је натпросечни резултат у њеном суду.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 283 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по њеној пријави налазила на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00284/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 283 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену

стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван поступајући као судија Окружног суда у Новом Пазару, према трогодишњем извештају који се односи на решавање старих предмета, није дала приоритет у решавању старих предмета. Посматрано од почетка до краја извештајног периода, број старих предмета је повећан. На почетку 2006.године је имала 2 стара К предмета, а на крају године 4 стара незавршена К предмета, на крају 2007.године је имала 12 незавршених старих К предмета, на крају 2008.године имала је 12 старих незавршених К предмета.

Квалитет рада у 2006.години није био задовољавајући у кривичној материји, будући да је подносилац жалбе поступајући у Ванрасправном кривичном већу (Кв веће) од 12 ожалбених одлука имала само 4 потврђене, што је 33%, 1 преиначену што је 8% и укинутах 7 што је 58%. У току 2007.године, од 14 ожалбених одлука имала је само 9 потврђених, што је 64%, 1 преиначену што је 7% и укинутах 4 што је 29%. У 2008.години у Кв, ИК и Кжм предметима од 28 ожалбених одлука, само 15 је било потврђено, што је 54%, 3 одлуке су биле преиначене, што је 11% и 10 укинутах што је 36%.

Дакле у периоду који је сагледаван (2006. 2007. и 2008 година) подносилац жалбе је имала у овој материји просечно 41% укинутах одлука по правном леку, те се овај проценат укинутах одлука по оцени Високог савета судства не може сматрати као задовољавајући у кривичној материји (задовољавајући квалитет у републици Србији је ако број укинутах у односу на број размотрених одлука не прелази 15%, а према мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности „Службени гласник РС“ бр.80/05). На овај начин по оцени Високог савета судства К.З. није показала задовољавајући ниво стручности.

При наведеном Високи савет судства је нашао да К.З. не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености, у вези са чланом 14 став 1 тачка 3 и 8 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду, оспоравајући исту у целости, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У чињеничном делу указује је нетачан статистички податак о броју старих предмета, указује да је у Окружном суду у Новом Пазару почела са радом у септембру 2005.године.Неспорно је да се у посматраном периоду повећавао број К предмета али не из субјективних разлога већ из разлога што су од Врховног суда Србије враћани предмети у рад а да у тим предметима она претходно није ни поступала. Указује да се увидом у те старе предмете може утврдити да је она поступала у тим предметима, да су главни претреси заказивани, али да није било претпоставки за одржавање претреса, да је предузимала све разумне и законом дозвољене мере за обезбеђење одржавања претреса, да је приоритет у свом раду придавала старим предметима, да је поступала и приоритетно у свим другим предметима који су хитни или је пак по наредби председника суда поступала приоритетно.Као доказе предлаже: преглед кретања старих предмета и заказивање главних претреса од 18.11.2005.године; обавештење Председнику Окружног суда од

20.11.2006.године, Наредбу Градском заводу за вештачење у предмету К.70/05 од 19.06.2006.године, извештај председнику Окружног суда по старим предметима од 02.12.2008.године, поднесак Царинарници Краљево од 24.12.2008.године, Програм решавања старих предмета у 2009.години, изјаву по предмету К.40/06 од 26.01.2009.године, обавештење Председнику Окружног суда од 11.12.2009.године, ургенција Врховном суду РС Београд од 08.04.2009.године. Истиче да је од стране ВФ председника суда спречена да изврши увид у списе ради достављања осталих доказа. У погледу квалитета рада и процента укинутих одлука указује да у првом реду никада није била задужена Ик и Кжм предметима, како је то наведено у побијаној одлуци. У погледу укинутих одлука у „Кв“ предметима указује да је и поред укидања од другостепеног суда доносила истоветне одлуке, а које су у поновљеном поступку пред другостепеним судом по други или трећи пут потврђиване. Указује да се не ради о мериторним одлукама, већ о процесним одлукама које не улазе у мерило у квалитет рада судије, а да ВСС није узео квалитет њеног рада у К предметима у којима је доносила мериторне одлуке. Прилаже као доказ, да се у погледу преиначених мериторних одлука а након усвојеног закључка о поштравању кривичних санкција у односу на извршиоце кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога, Врховни суд преиначавао њене одлуке у погледу санкције, пресуде К.54/05, К.18/06, К.86/05, К.4/06, К.114/05 и К.94/05. У погледу дискриминаторског поступања ВСС прилаже као доказе извештаје о раду изабраних судија. Сматра да уколико се узме у обзир стварни број решених предмета и коефицијент ажурности који је остварила сматра да није ни постојала сумња у њену стручност и оспособљеност, а не да је претпоставка оборена. Указује да је у посматраном периоду била и на дужем боловању, 1,5 месеци, прилаже поднесак Вишег суда у Новом Пазару од 17.05.2010.године.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 12.07., 20.09., 21.11. и 16.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Новом Пазару, извештаја Вишег суда у Новом Пазару, увидом у предмете Окружног суда у Новом Пазару број К.28/05, К.6/06,

K.86/08, K.29/07, K.45/09 и K.66/09, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора се на рочишту одржаном дана 12.07.2011.године изјаснила о разлозима који су дати у одлуци првог састава Високог савета судства. Нагласила је у првом реду да је у свим годинама имала остварење оријентационе норме и да је просечно имала остварење оријентационе норме од 146%, а истиче да ни квалитет није изостао. Наглашава да је у раду суда било одређених организационих слабости који су утицали на њен рад и да оствари боље резултате. Ово се односи пре свега на чињеницу да се често дешавало да службе нису благовремено обезбедиле присуство судија поротника, потом да се често дешавало да и судије одсуствују са посла, што је све доводило до одлагања претреса. Напомиње и да се често дешавало да није имала свог записничара, као и да је радила у ванрасправном већу, као и у великом већу и да тај њен рад ничим није вреднован. Сходно и извештају суда указује да никада није поступала у Ик и Кж материји и да је стога и навод у побијаној одлуци неоснован и да се стога и не може посматрати квалитет рада у предметима у којима није поступала. У изјави подносилац приговора дала је више примера изабраних судија, а у поређењу са истима сматра да има боље резултате рада. Поред тога услед организационих проблема у раду и већи део одлука је сама израђивала и куцала их. На њен рад су утицале и објективне околности, а нарочито из чињенице да је поступала у великом броју предмета из члана 246 КЗ, да су окривљени бежали, а да је и поред предузимања свих законских мера, издавања потерница и слично то све утицало на дужину трајања поступка. Поред тога често се дешавало и да се сведоци не одазивају, односно да су се налазили у иностранству и да наравно према њима нису могле да се расписују потернице а управо су они били кључни сведоци у предметима. На број старих предмета утицала је чињеница да је имала велики прилив старих предмета, да је за судију Окружног суда у Новом Пазару изабрана 2005.године, али да су након тога судијама које су претходно поступале у предметима одлуке укидане и да је већ као старе предмете примала у рад. Поред тога постојале су и друге објективне околности, вештачења, губитак документације али и поступање председника суда што је све утицало на дужину трајања поступка. Наводи у изјави да је у 2009.години адвокат Нововић Драшко против ње поднео приватну кривичну тужбу, сматра да није уопште био мотивисан да такву тужбу подноси, а да је и то био разлог приликом одлучивања о њеној пријави. У вези тог кривичног поступка напомиње да је исти и застарео, па доставља и извод из казнене евиденције.

Одлуком Високог савета судства Комисији је предмет враћен ради утврђивања чињеница које се односе на савесно поступање у предметима Окружног суда у Новом Пазару број К.28/05, К.6/06, К.86/08, К.29/07, К.45/09 и К.66/09. Поводом истог заказана су била рочишта дана 20.09. и 23.11.2011.године, али се на истим подносилац приговора није изјаснила услед процесних недостатака, а на рочишту одржаном дана 16.12.2011.године подносилац приговора се изјаснила о свим предметима и поступању у њима, а поред тога Комисији је доставила и писмено изјашњење.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Окружном суду у Новом Пазару и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.година

К предмета укупно у раду 81 од тога 2 стара, решено 47 од тога 2 стара и 39 пресудом, све одлуке израђене у року од 30 дана 9 ожалбених 2 потврђене, 7 преиначених, 78%, просек одељења 42,6% и 2 укинута или 22%, просек одељења 37%.

Кв предмета укупно у раду 69 решено 69 све одлуке израђене у року од 30 дана 12 ожалбених 4 потврђене 1 преиначена и 7 укинутих или 58% просек одељења 38 % (укупно 8 одлука).

Кж предмета укупно у раду 34 решено 19 све одлуке израђене у року од 30 дана.
Укупно остварење норме 128,40%

2007.година

К предмета укупно у раду 82 од тога 4 стара, решено 30 од тога 3 стара и 25 пресудом, 4 одлуке израђене након рока од 60 дана 21 ожалбених 12 потврђене, 8 преиначених, 38%, просек одељења 30% (укупно 17 одлука) и 8 укинута или 38%, просек одељења 30% (укупно 17 одлука).

Кв предмета укупно у раду 69 од тога решено 66 све одлуке израђене у року од 30 дана 14 ожалбених 9 потврђене 1 преиначена и 4 укинутих или 29% просек одељења 25 % (укупно 11 одлука).

Кж предмета укупно у раду 77 решено 73 1 одлука израђена у року од 30 до 60 дана, у раду преостала 2 стара предмета.
Укупно остварење норме 139,3%

2008.година

К предмета укупно у раду 105 од тога 12 стара, решено 59 од тога 11 стара и 45 пресудом, 1 одлуке израђене након рока од 60 дана 28 ожалбених 17 потврђене, 7 преиначених, 25%, просек одељења 22% (укупно 11 одлука) и 4 укинута или 14%, просек одељења 22% (укупно 11 одлука).

Кв предмета укупно у раду 101 од тога решено 100 све одлуке израђене у року од 30 дана 28 ожалбених 15 потврђене 3 преиначена и 10 укинутих или 36% просек одељења 33 % (укупно 27 одлука).

Кж предмета укупно у раду 12 решено, од тога 2 стара 12 одлуке израђене у року од 30 дана.
Укупно остварење норме 173,1%.

Према извештају о раду у посматраном периоду укупно у раду је било 30 старих предмета од тога решено 2006.године 2, 2007.године 3 и 2008.године 11 старих предмета, укупно 16 старих предмета. На почетку извештајног периода у раду је било два стара предмета а на крају посматраног периода 12 старих предмета.

У посматраном периоду укупно је било у раду суда 63 стара К предмета а решено 34 К стара предмета, односно 2006.године 5, 2007.године 9 и 2008.године 20 старих предмета. На почетку посматраног периода у раду је било укупно 13 старих предмета а на крају 21 стари К предмет. Судија који је имао приближно исти број старих предмета на почетку посматраног периода је имао у раду 4 стара предмета укупно у раду 39 старих предмета решио 29 старих предмета у раду остало 11 старих предмета.

На основу извештаја в.ф. Председника Вишег суда се утврђује да никада није била задужна Ик и Кжм предметима, али су се исти заједно водили у извештајима са Кв предметима.

Увидом у предмете се констатује следеће:

K.28/05

Предметом задужена од 05.09.2005.године окривљени А. Е. из Приштине и К. Р. из Приштине осуђени пресудом од 07.10.2005.године на три године односно 2 године и пет месеци као саизвршиоци кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога, касније преиначена свима од по три године затвора. Решењем од 07.10.2005.године укинут притвор и пуштени на слободу јер су престали разлози прописани одредбом члана 142 став 2 тачка 1 ЗКП, у решењу од 20.05.2004.године јер имају пребивалиште на подручју Косова и Метохије и постоји реална опасност од бекства односно да би могли утицати на сведоке све у смислу одредбе члана 142 став 2 тачка 1 и 2 ЗКП. Окривљени су након пуштања на слободу недоступни, не може им се уручити другостепена одлука.

K.6/06

Пресудом од 19.05.2006.године Ш.М. и С.М. обојица из Новог Пазара, осуђује Ш.М. за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја на казну затвора од 30 дана а ослобађа за кривично дело неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога, док С.М. осуђује за то дело на казну затвора од 1 године. Пресудом Врховног суда Србије Ш.М. преиначена пресуда, осуђен и за друго дело а јединствена казна од 8 месеци.

K.86/08

Сада носи ознаку К.257/10

Окривљени Т. И. из Новог Пазара, притвор му одређен од стране истражног судије, а из разлога прописаним одредбом члана 243 став 1 и 2 ЗКП, у току истраге издавана потерница, а на основу извода из КЕ се утврђује да је пре тога био осуђиван за 8 кривичних дела. По задуживању предметом, окривљеном продужава притвор решењем од 20.11.2008.године. Пресудом од 24.02.2009.године оглашава га кривим за кривично дело убиства у прекорачењу нужне одбране и недозвољеног држања оружја и експлозивних материја на казну затвора од 3 године и 2 месеца, укида притвор и пушта га на слободу.

Пресуда укинута.

K.29/07

Сада носи ознаку К.269/10.

Окривљени Е.Н. у току истраге у бекству, притвор одређен из разлога приписаних одредбом члана 243 став 1 и 2 ЗКП, расписана потерница, из извода из КЕ се утврђује да је раније осуђиван за два кривична дела. Осуђен пресудом од 24.01.2006.године за кривично дело убиства у покушају и недозвољеног држања оружја и муниције на казу затвора од 1 године и 15 дана, истог дана и укинула притвор окривљеном. Пресуда укинута решењем Врховног суда Србије од 20.02.2007.године. Иста је примљена у суд дана 13.04.2007.године и следећи претрес заказан за 17.10.2007.године. На заказане претресе се не одазива у бекству па расписује потерницу 14.02.2008.године и одређује притвор. До 23.10.2010.године окривљени је био недоступан када је пронађен и притворен.

K.45/09

Сада носи број К.184/10.

Окривљени Б.С. притвор одређен у истрази из разлога прописаних одредбом члана 243 став 1 и 2, оглашен кривим пресудом од 25.06.2009.године због кривичног дела изазивања опште опасности и недозвољеног

држања оружја и експлозивних материја на јединствену казну затвора од 5 месеци истог дана и пуштен из притвора, пресуда укинута.

K.66/09

Сада носи број K.252/10 окривљени П.С. раније осуђиван због десет кривичних дела, притвор одређен у истрази из разлога вишеструке осуђиваности и висине запређене казне. Пресудом од 02.12.2009.године осуђује га за кривично дело насилничког понашања, недозвољеног држања оружја и муниције, спречавања службеног лица у вршењу службене радње у покушају на јединствену казну затвора од једне године а ослобађа га да је извршио два кривична дела убиства у покушају, истог дана укида притвор, по жалби то решење потврђено решењем Врховног суда Србије, а пресуда је укинута решењем Апелационог суда од 13.07.2010.године

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

У одлуци првог састава Високог савета судства дати су разлози због којих је изражена сумња у испуњеност критеријума стручности и наведено је да је подносилац приговора поступала и у материјама Ик и Кжм, иако према извештају о раду у истима није поступала. На основу извештаја Вишег суда у Новом Пазару утврђено је да су се исти заједно заводили у извештајима са Кв предметима, у којима је подносилац приговора поступала.

Подносилац приговора је поступајући у К предметима имала изузетно висок проценат укинутих одлука у 2006. и 2007.години али и преиначених у сви годинама, а у материји Кв у свим годинама и висок проценат укинутих и преиначених одлука у свим посматраним годинама.

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности, а који за судију Окружног суда у кривичној материји износи 15%, али и од просека одељења. У 2006.години имала је у материји К укинутих одлука 22%, просек

одељења 37%, а исте године у материји Кв укинутих 58%, просек одељења 38%, у 2007. години имала је у материји К 38%, просек одељења 30%, а у исте године у материји Кв 29%, просек одељења 25%, у 2008. години имала је у материји К 14%, просек одељења 22%, у материји Кв 36%, просек одељења 33%. Подносилац приговора је при том и у свим годинама имала висок проценат преиначених одлука, дакле у 2006. години имала је у материји К преиначених одлука 78%, просек одељења 42,6%, у 2007. години имала је у материји К 38%, просек одељења 30%, у 2008. години имала је преиначених у материји К 25%, просек одељења 22%, што све указује да је својим одлукама изазивала правну несигурност, коју судија одлуком мора обезбедити. Процент укинутих одлука прописан је управо из разлога да се на просечном нивоу може утврдити толерантан ниво грешке приликом суђења, за просечног судију. Све укинуто преко тог процента, указује да судија не познаје довољно ни материјално ни процесно право, а поготово уколико тај проценат знатно прелази толерантан проценат, као што је то код подносиоца приговора, а указује да својим одлукама не може обезбедити правну сигурност у одлучивању, јер честим укидањем судски поступци трају неосновано дуго, странке немају поузданост у судију и његову одлуку, а при том се странкама и нарушава право на суђење у разумном року. Отуда се, у смислу Правила, на основу којих се преиспитује одлука првог састава Високог савета судства, констатује да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

На укупну оцену о испуњености критеријума стручности не утиче чињеница да је у 2008. години имала у материји К проценат укинутих одлука испод 15%, као ни да је у 2006. години била испод просека одељења у истој материји, обзиром да укупно посматравши у свим годинама у материјама у којима је поступала је просек само укинутих преко 30%, дакле двоструко више од прописаног, а при том се мора узети и проценат преиначених одлука.

Подносилац приговора је у разлозима због којих побија одлуку навела да се проценат укинутих одлука у Кв материји не треба узети у обзир, односно сматра да је у односу на остале кандидате дискриминисана. У првом реду Високи савет судства констатује да је приликом одлучивања о пријавама, али и у поступку приликом одлучивања о приговорима кандидата, узиман у обзир и квалитет рада у Кв материји. У овој материји се у битноме одлучује о већем броју процесних питања у току поступка, а одлуке у тој материји у битноме могу утицати на даљи тог кривичног поступка, па се стога и у повећаној мери очекује од судије добро познавањем материјалног и процесног права. Управо и стога је Високи савет судства квалитет рада подносиоца приговора ценио и у овој материји.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености. Подносилац приговора је у посматраном периоду поступала у кривичној материји.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступала, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6

Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала остварења оријентационе норме.

Подносилац приговора је из изнетих статистичких података имала у свим годинама већи број и то знатно нерешених старих предмета.

Из статистичких података проистиче да је подносилац приговора на почетку посматраног периода имала 2 стара К предмета. Прилив по основу укидања, обухватајући и одлуке које су укинуге другим судијама а њој након укидања додељене у рад, износио је за посматрани период укупно 16 предмета. Подносилац приговора је укупно у раду имала 30 старих К предмета а од тог броја решила је 16 предмета за три године, с тиме да је највећи број старих предмета имала у 2007. години. Подносиоцу приговора на крају посматраног периода остаје нерешено 12 старих предмета. Подносилац приговора при том је била изнад просека одељења суда у којем је радила у погледу броја нерешених старих предмета, а испод просека одељења у погледу броја решених старих предмета. Дакле из овога проистиче и чињеница у раду није посвећивала довољну пажњу у решавању старих предмета, а при том и сходно Правилима по том броју је била изнад просека одељења и то грубо. Непоступање по старим предметима указује и на несавесност у раду, јер овакви предмети јесу хитни и приоритет у раду се увек мора придавати оваквим предметима. Увидом у предмете се констатује да нису постојале објективне околности у тој мери да су подносиоца приговора спречавале да у старим предметима поступа ажурно.

Управо увидом у предмете је констатован и начин рада подносиоца приговора, као и њена савесност у раду. У предмету К.66/09 подносилац приговора је вишеструком извршиоцу кривичних дела, након изрицања казне за три кривична дела, и то казне затвора у трајању од 3,5 година укинула притвор, а након тога окривљени постаје недоступан. Подносилац приговора као судија имала је право да слободно оценом цени и доноси одлуку, али оваквим укидањем притвора и накнадним укидањем и пресуде, у битноме је и само даље вођење поступка опструирано, а при том уз занемаривање да се ради о вишеструком повратнику. Драстичнији пример јесте у предмету К.28/05. Окривљенима је решењем истражног судије одређен притвориз разлога опасности од бекства и чињенице да пребивалиште имају на територији КиМ. Окривљени су готово две године били у притвору до пресуђења, а када им је и пресуђено притвор је укинут а и исти се након тога налазе у бекству. Подносиоцу приговора нити чињеница да је постојала оправдана сумња од опасности од бекства, околности извршења кривичног дела и количина пронађене и одузете дроге нису били довољан разлог да савесно размотри све чињенице и околности приликом доношења одлуке о укидању притвора, па су након тога

наступиле тешке последице. Исти је пример и у предмету К.29/07. У ситуацији када је вишеструки повратник окривљен за кривично дело убиство у покушају укинула је притвор, након изрицања пресуде. Када је та пресуда укинута први претрес је заказан тек након 6 месеци, у предмету јесте окривљеном одређен притвор након расписане потернице, али је окривљени све до краја 2010.године био недоступан. Дакле и у овом примеру, подносилац приговора није савесно размотрила све околности које су утицале на разлоге одређивања притвора, па након укидања притвора и у овом предмету услед недоступности окривљеног поступак неосновано дуго траје.

Ови дати примери указују да подносилац приговора нема довољан ниво стручности и оспособљености јер не поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, а пре свега добро познавање материјалног и процесног права, свест о потреби проучавања предмета и умешношност.

Високом савету судства је било индикативно да се у датим примери као бранилац окривљених појављује један те исти адвокат, Е.Д., што само по себи не указује на било какве пропусте подносиоца приговора у раду, али имајући у виду и чињеницу да је подносилац приговора била и кандидат за избор на место судије Уставног суда, а да се у јавној расправи у Скупштини Републике Србије управо о овоме и расправљало и указивало на одређене везе, Високи савет судства је мишљења да је и доношењем наведених одлука нарушен и углед подносиоца приговора али и судства у јавности.

Услед основано оборене претпоставке стручности и оспособљености подносиоца приговора Високи савет судства налази да правилном одлуком првог састава Високог савета судства подносилац приговора није изабрана на судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, али да је изнетих разлога доведена у сумња и достојност подносиоца приговора, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић